

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΤΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . .	φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀλύπτω καὶ Ἐδ- ρώπῃ	φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ	Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.	

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . .	Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	Λιγ. Τ. 1
Ἐν Ἑλλάδι, Ἀλύπτω καὶ Ἐδ- ρώπῃ	φρ. γρ. 25
Ἐν Ρωσίᾳ	Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.	
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ἐν Βιέννῃ διεθνὴς Ἐκθεσίς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου.—
Ἰλιον πέρις (Ἐκ τῶν τοῦ Ὀβιδίου Μεταμορφώσεων).—Ποικί-
λα.—Περὶ τῆς κλήσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς γυναικὸς ἐν
τῇ κοινωνίᾳ (ὑπὸ Ἀν. Χρηστίδου).—Νομολογικὰ (Τὰ πρῶ-
τα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπέν-
τα νομίσματα).—Ἡ Δευτέρα Μήτις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν λήξαν ταύτην ἐβδομάδα οὐδὲν τὸ σπου-
δαῖον διεδραματίσθη γεγονός, δυνάμενον νὰ ἐπασχο-
λήσῃ τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην καὶ νὰ προκαλέσῃ
τὴν μέριμναν τοῦ τύπου, ἀναζητοῦντος καὶ ἐν τοῖς ἐλα-
χίστοις ἔτι ἐρμυνεῖαν καὶ διασάφην τῶν κρατούντων
ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ φρονημάτων· ἡ προσοχὴ ἐπομένως
πάντων τῶν ἐν τῇ Δύσει ἐστράφη καὶ κατὰ τὴν ἐβδο-
μάδα ταύτην περὶ τὰ διαδραματισθέντα κατὰ τὴν παρελ-
θοῦσαν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὰ ἀπειρα καὶ ἀτελεύτητα οχό-
λια περὶ τε τῆς ἐν Κιέλω συνεντεύξεως καὶ περὶ τῆς ἐν
Νανσοῦ παρουσίας τοῦ μεγάλου δούκῃς Κωνσταντίνου.
Αἱ κρατοῦσαι γνώμαι ἀντιφατικὸν ὅλως φέρουσι χαρα-
κτῆρα, ὡς τοῦτο παρατηρεῖται ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς γε-
γονόσιν, ὧν ὀλίγοι ἢ οὐδεὶς ὑπάρχει μάρτυς, καὶ εἰς ἀ-
πορίαν ἐμβάλλουσι τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον, ἀγνοοῦν-
τοῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια καὶ τίνα νὰ ἐξαγάγῃ συμπερά-
σματα πρὸς διαρρύθμισιν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι πολιτικῆς
αὐτοῦ. Καὶ ἀληθῶς ἔνθεν μὲν διαπιστοῦται περὶ τῆς ἐν
Κιέλω συνεντεύξεως ὅτι αὕτη, ἐξεληθούσα τῶν ὀρίων τῆς
διεθνοῦς ἐθιμοτυπίας, προσέλαβε καὶ πολιτικὸν χαρα-
κτῆρα καὶ ὅτι ἱκαναὶ ἀντηλλάγησαν σκέψεις περὶ τῶν ἐν
ἡμεροσῖᾳ διατάζει πολιτικῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ δὲ περὶ
τοῦ μεγάλως τὴν καρδίαν τῶν ἐν Βερολίνῳ θίγοντος,
ἤτοι τοῦ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγγίας, ὅπου οἱ περὶ
τὸν γερμανὸν μονάρχην βλέπουσιν ἐτοίμην τὴν γαλλικὴν
χεῖρα νὰ δράξῃται τῶν ὀπλων καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ διὰ
τοῦ Μαζαρίνου ἐπελθὸν καθεστῶς, ὅπερ, ἐπὶ δύο καὶ ἡ-
μισυ αἰῶνας παραταθέν, συνεχῶνευσε τὰς εἰρημέ-
νας ἐπαρχίας μετὰ τῆς μοναρχουμένης τότε Γαλλίας
καὶ κατέστησεν αὐτὰς ἀναπόσπαστον οὕτως εἰπεῖν μέ-

ρος τῆς χώρας ταύτης. Ὁ ἔγγονος Γουλιέλμου τοῦ Α' τρὶς ἐπειράθη νὰ βολιδοσκοπήσῃ Ἀλέξανδρον τὸν Γ' περὶ τῶν κρατούντων ἐν Πητρούπολει αἰσθημάτων ἐν σχέ-
σει πρὸς τὸ εἰρημένον ζήτημα καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις, ἐμπράκτως τὴν ἐν Κρον-
στάδῃ ἐπελθοῦσαν συναδέλφωσιν μετὰ τῆς Γαλλίας ἀ-
ποδεικνύουσα, ἤθελε προσδράμει εἰς βοήθειαν τῆς φί-
λης δυνάμεως καὶ συντελέσει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ
διακαοῦς τῶν Γάλλων πόθου. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως λέγεται
ὅτι ὁ τσάρος, ἀρνηθεὶς τὴν ἐξομολόγησιν τῶν πολιτι-
κῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, προεἶλετο τὴν τήρησιν σιγῆς πρὸς
τὸν ἐπερετώντα καὶ ἔστρεψε τὸν λόγον περὶ ἄλλα ζητή-
ματα, ἐξερχόμενα τοῦ κύκλου τῶν πολιτικῶν καὶ ἀπαλ-
λάσσοντα τὴν Α. Μ. ἀπὸ τῆς δεινῆς θέσεως τοῦ ἐξηγῆ-
σαι τὰς ἰδέας καὶ τὰ φρονήματα τῆς οἰκείας κυβερνή-
σεως, ἄπερ, ἐκ τῶν αὐτῶν πάντοτε ἀπορρέοντα ἀρχῶν
τῆς πατροπαραδότου πολιτικῆς τοῦ ρωσικοῦ ἀνακτο-
βουλίου, παραμένουσιν ἀμετάβλητα καὶ μάλιστα μετὰ
τὴν διὰ πειστικωτάτων τεκμηρίων ἀπόδειξιν τῆς γερμα-
νικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς τοσαῦτα τὰ ἀγαθὰ παρα-
σχούσης τῇ Γερμανίᾳ Ρωσίας.

Ὁ αὐτὸς χαρακτῆρ ἐνυπάρχει καὶ ἐν ταῖς κρίσεσι
περὶ τῆς μετὰ τοῦ κ. Καρνῶ συνεντεύξεως τοῦ μεγάλου
δουκῃς Κωνσταντίνου, ἦν ἄλλοι μὲν παριστώσιν ὡς
ἐκ συμπτώσεως γενομένην, ἄλλοι δὲ ὡς ἐπιταχθεῖσαν
ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἀναζητήσαν-
τος διὰ τοῦ διαδήματος τούτου νὰ ὑποδείξῃ τοῖς ἐν Πα-
ρισίοις ὅτι ἡ ἐν Κιέλω συνέντευξις ἦκιστα ἐπίδρα ἐπὶ
τῶν γαλλορωσικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀπαραμείωτον ἐγ-
καταλείπει τὴν ἐν Πητρούπολει καὶ Μόσχᾳ καὶ Κρον-
στάδῃ παγιωθείσαν γαλλορωσικὴν φιλίαν. Οἱ τὴν ἰδέαν
ταύτην ὑποστηρίζοντες ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὸ κόμμα
τῆς τριπλῆς συμμαχίας, τὸ ἀείποτε μεγάλην ἀπονεύμαν
σημασίαν εἰς τὰς γαλλορωσικὰς φιλοφρονήσεις καὶ
παρερμυνεῖσαν πολλάκις αὐτὰς ἔνεκα τοῦ κατέχον-
τος αὐτοῖς φόβου μὴ ἡ γαλλορωσικὴ συμφωνία, πα-
γιώτερον προσλαμβάνουσα χαρακτῆρα, ἐπιδιώξῃ τὴν
πραγμάτων τῶν ἀποδιδομένων αὐτῇ σχεδίων, ὧν ἡ
μὲν ἀνάκτισις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγγίας ἀπο-
τελεῖ τὸ κυριώτερον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν τῆς μεγάλης
ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας, ἡ δὲ πλήρης ἐκτέλεσις τῶν
ὄρων τῆς βερολινεῖου συνθήκης ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς
μεγάλης τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίας. Διὰ τῆς ἐρμυνείας
ταύτης οἱ τὰ συμφέροντα τῶν τριῶν συμμαχῶν κρα-
τῶν ἐξυπηρετοῦντες πειρῶνται νὰ μεγαλοποιήσωσι τὰ

πράγματα καὶ νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι, τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἐργαζομένων ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ μετὰ πλήρους δυνάμεως καὶ ἀκμῆς, καθῆκον ἐπάναγκες ἐπιβάλλεται καὶ ταῖς δυνάμεσι τῆς τριπλῆς συμμαχίας νὰ μὴ καθυστερήσωσι τῶν πολεμίων ἐν τῷ ἔργῳ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν, ἀλλὰ τοῦναντίον νὰ πράξωσι πᾶν τὸ ἐπ' αὐταῖς ἵνα φανῶσιν ἰσοδύναμοι ταῖς συνηνωμέναις Γαλλία καὶ Ρωσία καὶ μάλιστα μετὰ τὴν κατάδειξιν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ πυροβολικοῦ, ὅπερ καὶ περισσότερον τοῦ γερμανικοῦ εἶναι καὶ ἐκ τηλεβολῶν τοῦ συστήματος Βανζ ἀποτελεῖται, συστήματος πολλῶ ὑπερέτερου τοῦ συστήματος Κρούπ, Ἀρμυτρογκ, Ρέμγκτων. Οὕτω πολιτευόμενοι οἱ ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ ὑποδαυλίζουσι συνάμα καὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Ρώμῃ κυβερνητῶν, οἵτινες πρόθυμοι μὲν φαίνονται ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν συμφερόντων τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἀλλὰ, φοβούμενοι τὴν κοινὴν γνώμην, πειρῶνται ἐμμέσως νὰ τύχῃσι τοῦ ποθομένου καὶ νὰ ἐκπληρώσωσιν οὕτω τὰς πρὸς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν ὑποχρεώσεις. Ἦδη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς ἰταλικῆς βουλῆς, καθ' ἣν ἐδόθη τῷ κ. Γιολίτη ἡ ἐξουσία τῆς προσωρινῆς χρήσεως ἄχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου, σπουδαία ἀντιπλάγησαν συζητήσεις, ἀπολήγουσαι εἰς τὴν ἀποκέρυξιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ἀπολύτρωσιν οὕτω τῆς χώρας ἀπὸ ἀνωφελῶν δαπανῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν μάλιστα κρίσιμον ὥραν, καθ' ἣν τὰ τοῦ βασιλείου οἰκονομικὰ ἐν λίαν δυσαρῆστῳ διατελοῦσι σημείῳ καὶ οἱ Ἴταλοὶ φορολογούμενοι ἀπὸ καρδίας εὐχονται τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνουσῶν αὐτοῖς δαπανῶν χάριν ἰκανοποιήσεως τοῦ πόθου ἀπλῶς τῶν μεγαλομανίαν πασχόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ βασιλείου.

Τοιαῦταί τινες αἱ θεωρίαι τῶν κυριωτέρων ἐν Εὐρώπῃ κύκλων περὶ τε τῆς ἐν Κιέλω συνεντεύξεως καὶ τῶν ἐν Νανσὺ φιλοφρονήσεων τοῦ κ. Καρνὼ πρὸς τὸν μέγαν δούκα Κωνσταντῖνον, αἵτινες ἐν πολλοῖς ἔχουσι πολὺ τὸ ἐσφαλμένον, ὡς τοῦτο τεκμηριωθήσεται διὰ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν γεγονότων, τῶν μελλόντων νὰ ἐπικυρώσωσι τὴν ἅμα τοῖς ἀγγέλμασι τῆς συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ τῆς συνδιαλέξεως Καρνὼ καὶ Κωνσταντῖνου ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ὅτι αὕτη μὲν ἐγένετο καθ' ὑπαγόρευσιν μεγάλης φιλοφροσύνης τῶν Ρώσων πρὸς τοὺς Γάλλους, παρατυχόντος ἐν παρακειμένη τῆς Νανσὺ πόλει τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ τσάρου, ἐκείνη δὲ στερεῖται πάσης σχεδὸν πολιτικῆς σημασίας, καὶ οὐδεμίαν ἐπομένως ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὴν τέως κρατούσαν πολιτικὴν κατάστασιν· ἄλλως τε δέ, ἐὰν ἐν τῇ συνεντεύξει ἐγένετο μνεῖα περὶ πολιτικῶν, ὁ ἐν Λονδίῳ γερμανὸς πρεσβευτῆς ἠθέλην ἐπεμῆν παρὰ τῷ μαρκησιῷ Σαλισβουρῆ ὅπως μὴ γένηται τοιαύτη λαμπρὰ δεξίωσις τῷ πρίγκηπι τῆς Βουλγαρίας, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς καθιέρωσιν τῆς ἐκνόμου ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ταύτῃ καταστάσεως, καθ' ὃν χρόνον ὁ τσάρος, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ξενίζοντος αὐτὸν καὶ στρέφων τὸν λόγον περὶ τῶν ρωσογερμανικῶν σχέσεων, δὲν ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ ἄθικτον τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα, τὸ τοσοῦτο σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν τῶν σχέσεων τούτων.

Ἐὰν ὅμως ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν γερμανορωσικῶν σχέσεων μηδεμίαν σχεδὸν ἐπέροχηται μεταβολή, ὑπὸ τὴν τῆς τριπλῆς συμμαχίας οὐχ ἦττον, ἐπίκειται σπουδαία τροποποιήσις ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ συνδέσμου τούτου. Παρελθόντος τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ κινδύνου νέας ὑπουργικῆς κρίσεως ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ κ. Γιολίτη κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν

ἑξ δωδεκατημορίων, ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς συζύγου, ἔγνω νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, τὸν σύμμαχον Γουλιέλμον, καὶ ἀπελθὼν ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῆς πρωτεύουσας ἀναμένεται αἴθριον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς Πότσδαμ, ὅπου λαμπρὰ γενήσεται τῷ Οὐμβέρτῳ ὑποδοχὴ. Ἡ συνέντευξις τούτου μετὰ τοῦ Γουλιέλμου, καίπερ φέρουσα κατ' ἐπιφάνειαν τὸν τύπον ἀπλῆς φιλοφρονήσεως, οὐχ ἦττον πολλὰν κέκτηται κατ' οὐσίαν σπουδαιότητα μετὰ τὰς τελευταίας ἐν Ρώμῃ σκηνάς, καθ' ἃς ἡλίῳ φαεινότερον κατεδείχθη ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν τῷ βασιλείῳ ἐξηγέρθη πλέον τοῦ ἀπθάργου καί, τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος διεκδικούσα, ἀξιοὶ καινοτομίαν ἐν τῇ διεθνῇ πολιτικῇ, ἥτοι ἀποκέρυξιν τῆς πολιτικῆς τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ἄμεσον εἰσαγωγὴν μεγάλων οἰκονομικῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πολλὰ ὑφισταμένων ὑπνικῶν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ πράγματι ἐν Μοντεσιτόριο συνεδρία, τῇ ἀποληξάσῃ εἰς τὴν νίκην τοῦ ὑπουργείου Γιολίτη διὰ τῆς εἰς αὐτὸ χορηγίας τῶν ἑξ δωδεκατημορίων ὁ βουλευτῆς Βόβιος, λαλῶν ἐν μέσῳ βαθείας ἡσυχίας καὶ γενικῆς προσοχῆς παρὰ τὴν μεγάλην ἐν τῷ βουλευτηρίῳ συσσωρευσιν ἀντιπροσώπων τε τοῦ ἔθνους καὶ ἀκρατῶν, συσσωρευσιν ὑπομνησκουσαν τὰς θορυβώδεις συνεδρίας τῆς ἰταλικῆς βουλῆς τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἐπιούσαν τῆς 20 Σεπτεμβρίου τοῦ 1870, κατέδειξεν ὅτι ἥκιστα θεμιτὴ τυγχάνει ἡ ἐπιψήφισις τῆς προσωρινῆς χρήσεως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ἅτε τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος ἀπάδοντος εἰς τὰ τῆς χώρας συμφέροντα. Μία μόνη πολιτικὴ, προσέθηκεν ὁ ῥήτωρ, δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ἡ δημοκρατικὴ, ἡ καταδικάζουσα τὰς συμμαχίας, τὰς πολεμικὰς δαπάνας, τοὺς βαρυτάτους φόρους. Τὰς ἰδέας τοῦ Βοβίου ἀσπάζεται ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ καὶ πολλὰ ὑπάρχουσι πιθανότητες ὅτι κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογάς, τὰς διεξαχθησομένας τὸν προσεχῆ νοέμβριον, ἡ κοινὴ ἐν τῷ βασιλείῳ γνώμη ὑπὸ τοιοῦτον ἐκφρασθήσεται πνεῦμα ἐπὶ βλάβῃ βεβαίως τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Πρόδηλος ἐπομένως ἡ σημασία τῆς συνεντεύξεως Γουλιέλμου καὶ Οὐμβέρτου, ὑπὸ τοιαύτην ἐρμηνευομένης ἐννοίας, οὐδεμίαν ὅμως ἀμφιβολία ὅτι τὰ ὄργανα τῶν συμμάχων δυνάμεων, συγκαλύπτοντα τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων, θὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἐν τῷ βασιλείῳ πολιτικὴ μικρὰν ἐνασκει ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιρροὴν καὶ ὅτι ἡ τῆς συνεντεύξεως τῶν δύο συμμάχων σημασία ἐγκείται οὐχὶ ἐν τῇ διασαφηνίσει τῆς νῦν ἐν τῷ ἰταλικῷ βασιλείῳ καταστάσεως, ἀλλ' ἀπλῶς ἐν τῇ διαβεβαίωσει τοῦ ἀρρήκτου δεσμοῦ τῆς Ἰταλίας μετὰ τῶν συμμάχων.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὡσαύτως τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων σημασίαν κέκτηται καὶ ἡ ἐπικειμένη ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐκλογικὴ πάλη, ἡ συσχετιζομένη ἀρκοῦντως στενῶς μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ ἠνωμένου βασιλείου πολιτικῆς. Ἀπὸ τοῦδε τὰ κυριώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν ὁργάνων μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς παρακολουθοῦσι τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ποικιλοτρόπως σχολιάζουσι τὰς διεξαγομένας προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, αἵτινες πράγματι πολλῶ σοβαρώτεροι φαίνονται τῶν προηγηθεισῶν τῶν τοῦ 1886 ἐκλογῶν. Ἰδίᾳ ὁ κ. Γλάδστον, συναισθανόμενος τὸ γῆρας καὶ τὰς συνεπείας τούτου ἐπὶ τῶν περὶ μελλόντος ἐλπίδων, ὑπερανθρώπους πάντοτε καταβάλλει προσπάθειας ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν νίκην εἰς τὸ κόμμα αὐτοῦ καὶ ἀπολυτρώσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ τῶν συν-

τηροτικῶν, τῶν τοιαύτην τρεπομένων πολιτείαν, ὥστε πολλαχόθεν τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης ἀκούεται ὅτι ἡ μεγάλη Βρετανία ἀπεκήρυξε τὰς πατροπαραδότους αὐτῆς ἀρχάς, τὰς ἐδραζομένας ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας καὶ τὰς προσπορισάσας τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ τὸν τίτλον τῆς φιλελευθέρας Ἀγγλίας.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἀπεσοβήθη ἡ ὑπουργικὴ κρίσις διὰ τῆς χορηγίας τῶν αἰτηθέντων ἕξ δωδεκατημορίων καὶ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος, ἀππλλαγμένος τοῦ φόβου νέας ὑπουργικῆς μεταβολῆς, ἀπῆλθεν ἤδη ἐκ τῆς πρωτεύουσας αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ ἐν τῇ χώρᾳ ἐπικρατοῦσα μῆνις ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως παραμένει ἀμείωτος καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι σπουδαίας θὰ διοργανώσῃ ἐνεργείας ὁ λαὸς ὅπως ἐν ταῖς διεξαγομέναις τὸν προσεχῆ νόεμβριον γενικαῖς ἐκλογαῖς ἀναδειχθῶσιν ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐκ τῶν βουλομένων τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πολιτικῆς τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

Ἐν Γερμανίᾳ οἱ πάντες διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἐν Κιέλῳ συνεντευξέως καὶ ἐν δευτέρα τιθέασι μοῖρα τὰς ἐσωτερικὰς περιπλοκάς, τὰς ἐνυπαρχούσας ἐν τῇ δεινυμένη κομματικῇ πάλῃ, ἧς τὰ ἀποτελέσματα καταδειχθήσονται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κατὰ τὴν συζήτησιν σπουδαίων ζητημάτων. Ταῦτοχρόνως καὶ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως οὐ μικρὸν προκαλεῖ πάταγον καὶ αἰεὶς τὸν ἐν Βιέννῃ γερμανὸν προσθευτὴν δοθεῖσαι ὀδηγίαι ἵνα κατὰ τοὺς μεθαύριον τελουμένους γάμους τοῦ Ἐρβέρτου Βίσμארκ ἀπόσχῃ πάσης ἐκόηλώσεως ὑπὲρ τοῦ παρασταθσομένου εἰς τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ δουκὸς τοῦ Λαουεμβούργου, ἀπουσιάσῃ δὲ καὶ ἐκ Βιέννης, ὑπόκωφον προκαλοῦσι μεψιμοιρίαν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παραγκωνίσει ἀνδρός, τιμήσαντος τὸ γερμανικὸν ὄνομα καὶ συντελέσαντος τὴν ἐνότητά τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐν δευτέρα τιθέντες μοῖρα τὴν πρὸς αὐτοὺς πρόκλησιν τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς θερμοτάτης δεξιώσεως τοῦ πρίγκιπος τῆς Βουλγαρίας ἀντεκδικοῦνται τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, ὅπου ἐμμένουσιν εἰς τὰς περὶ τοῦ ὄροπεδίου τοῦ Παμεῖρου ἀξιώσεις παρὰ τὴν ἀντίστασιν τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης, ἐνεργοῦσης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἀφγανίας. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ προπαρασκευάζονται διὰ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἐορτὴν τῆς ἀλώσεως τῆς Βαστίλλης καὶ ἐν πλήρει ἐσωτερικῇ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, εἰς ἣν μεγάλως συνετέλεσεν ἡ ἐξασθένεισι τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος, ὡς ἀποστερηθέντος τῆς συνδρομῆς τῆς παπικῆς ἔδρας μετὰ τὰς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας δηλώσεις Λέοντος τοῦ ΙΓ', ἀσχολοῦνται περὶ τὰ ἐμπορικὰ ζητήματα καὶ ἰδία τὰς πρὸς τὴν Ἰσπανίαν διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολογίαν ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ οἱ ἐν Αὐστρίᾳ συσκέπτονται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς, μετὰ πολλῆς δὲ τῆς προσοχῆς παρακολουθοῦσι τὰς ρωσογερμανικὰς σχέσεις.

Ἐκ τῶν μικροτέρων κρατῶν ἡ Ἑλλάς ἔχει νῦν τὰς βουλευτικὰς ἐξελέξεις καὶ εὔρηται ἐν ταῖς παραμοναῖς τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τὸν νικητὴν τῆς 3 μαΐου, ἡ Ἰσπανία εὔρηται ἐν δεινῇ ἐσωτερικῇ καταστάσει ἐπὶ ταῖς ἐν Βαρκελόνη διαδηλώσεσι τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, ταῖς προκαλούσαις καὶ τὰ αὐστηρότατα τῶν μέτρων, τὸ Βέλγιον διατελεῖ ἐν ἀναβρασμῷ ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀναθεωρήσει τοῦ συντάγματος καὶ τέλος οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ μέριμναν δεικνύουσιν ἰδία ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ πρὸς ἀμύνην τῶν ἐν τῷ εὐξείνῳ λιμένων.

ἘΡΗΝΗΣΤΙΟΥ ΚΟΥΡΤΙΟΥ

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΔΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Πρὸς δὲ κατὰ τινα γνώμην, ἦν καὶ ὁ Θουκυδίδης ἀσπάζεται, διάφορα τῆς Ἑλλάδος τμήματα, ἰδία δὲ ἡ Ἀττικὴ, ἐξηκολούθουν οἰκούμενα ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων ἐκείνων Πελασγῶν ἐν τούτοις κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσιν οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, μάλιστα δὲ τὰ πρότυπα αὐτῶν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο καταληπτόν, ἂν ἔθνος ὅλως νέον, διακεκριμένον τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν, ἦν τὸ ἡγεμονεύσαν τῆς Ἑλλάδος; Τέλος καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατὰ τὰ αὐτὰ ἀποδέχεται τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς κλάδον κατὰ μικρὸν ἀποσπασθέντα τοῦ πελασγικοῦ κορμοῦ!

Ἄλλ' ἐκ πάντων τούτων δὲν προκύπτει ἡ τελεία ταυτότης τῶν Πελασγῶν καὶ Ἑλλήνων, οὐδὲ μόνον ἡ τῶν ὀνομάτων διαφορὰ ἐχώριζεν αὐτοὺς. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, διότι βλέπομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες συνεπάγονται νέαν ὅλως ζωτικὴν δύναμιν. Ἡ πελασγικὴ ἐποχὴ ἐκτείνεται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ ὡς εὐρεῖα τις καὶ μονότονος ἔρημος· ὁ «Ἕλλην καὶ οἱ τούτου παῖδες» παρέχουσι τὴν ὄψιν καὶ τὴν κίνησιν, ἀπὸ τούτων δὲ ἀρχεται ἡ ἱστορία. Ἀνάγκη λοιπὸν ὑπὸ τὰ ὀνόματα ταῦτα νὰ νοηθῶμεν φυλάς, αἰτίνας, πεπρωτικισμέναι διὰ διαφορῶν ἀρετῶν καὶ ζωπυρούμεναι ὑπὸ πνεύματος διαφοροῦ, προκύπτουσιν ἐκ τῶν στέρνων μεγάλου τινὸς λαοῦ καὶ τῇ βίᾳ τῶν ὄπλων παρασκευάζουσιν ἑαυτοῖς εὐρυτέραν ἐν αὐτῷ θέσιν. Αἱ μὲν προάγονται, αἱ δὲ ἐκλείπουσιν, οὕτω δ' ἐπὶ τέλους κρατεῖ τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων. Πρὶν ἢ πειραθῶμεν τὴν διασάφησιν τοῦ κυρίου τούτου γεγονότος, ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν, εἰ δυνατόν καὶ νὰ μορφώσωμεν σαφῆ τινα γνώμην περὶ τῆς ἀφητηρίας καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχύσεως τῶν ἑλληνικῶν τούτων φυλῶν.

Ἡ τῶν Δωριέων προέλευσις ἦν γνωστὴ. Κατὰ τὸν τῶν θεσσαλικῶν ὁρέων καὶ ἐξηκολούθησαν ὀδεύοντες πρὸς μεσημβρίαν κατὰ σταθμοὺς καὶ βίᾳ τὴν ὁδὸν αὐτῶν χαράσσοντες.

Ἡ παράδοσις εἰδήματα περὶ τῶν ἔργων καὶ κινήσεων τῶν Ἰωνῶν, ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται ὅτι αἱ κατακτήσεις καὶ ἀποικίαι αὐτῶν ἀνάγονται εἰς ἀπωτάτην ἐποχὴν. Οἱ τόποι, ἐν οἷς τὸ πρῶτον ἀπαντῶσιν, εἶναι νῆσοι ἢ παραλία· αἱ πορεῖαι αὐτῶν, καθ' ὅσον γνωστὸν τυγχάνει, διεξήχθησαν διὰ θαλάσσης, ὁ βίος αὐτῶν εἶναι βίος ναυτικοῦ λαοῦ, φκειωμένου πρὸς τὴν θάλασσαν, ἡ θάλασσα δὲ τέλος, καὶ μόνη ἡ θάλασσα, συνίστησι τὸν πρὸς τὰς μακρὰν διεσπαρμένας ἀποικίας αὐτῶν δεσμόν. Ἀλλὰ πρὸ τῆς σποραδικῆς ταύτης διαχύσεως αὐτῶν ἐδέησε πάντες νὰ ζήσωσιν ὁμοῦ ἐν κοινῇ τῇ πατρίδι, ἐνθα κατασκευάσαν ἑαυτοῖς γλώσσαν καὶ ἐμόρφωσαν ἴθνη καὶ παρεσκευάσαν τὰ μέσα, δι' ὧν ἀπέβη δυνατὴ οὕτω μεγάλη ἐπέκτασις αὐτῶν. Μόνον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ λοιπὸν εὐρίσκειται ἐκτενὴς πῶς ἰωνικὴ γῆ.

Ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν παράδοσιν ἡ τῆς Ἀσίας αὐτῆ Ἰωνία ἦν ἀττικὴ τις ἀποικία, χώρα, εἰς ἣν κατὰ μικρὸν εἰσέβαλεν ὁ ἰωνικὸς πολιτισμὸς, ἀρχῆς γενομένης μετὰ τὸν τρωικὸν πόλεμον· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ Ὀμήρου ἦδη, ὡς εὐχερῶς δείκνυται, ὑπῆρχον ἐν ταῖς μεταξὺ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ἐσπαρμέναις νήσοις ἰωνικαὶ λατρεῖαι καὶ λαοὶ τελείως ἰωνικῶν ἠθῶν, ἐνῶ αὐτὴ ἡ Ἀττικὴ, ἐξ ἧς φέρεται προελθὸν τὸ ἐξιωνίδαν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ρεῦμα, ἀπέβη ἰωνικὴ μόνον κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰσβολῶν καὶ ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς αὐτῆς ἀκτῆς.

Ἡ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἱστορία μένει ἀπολύτως ἀκατάληπτος, ἂν ἡ τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν διάχυσις περιορισθῇ ἐν τῇ

1) «Τὸ Ἑλληνικὸν ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ (Ἡρόδοτ. Α' 58) καί: «Ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου τοῦ βαρβάρου ἔθνος; τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ δεξιότερον (Α', 60)».